

ໂຮມສະຖາປະນານິມິດ — ເລກສິບເຈັດ

ການຮ່ວມຄັດຄັງສຸດທ້າຍຂອງ 144,000:

ການທົດສອບຕາມຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ

Jeff Pippenger

2024-09-24

ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເອົາໃຫ້ຢູ່ໃນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫມື່ນສີ່ພັນ

ບັດນັກລົງຢູ່ໃນຂະບວນການຄັດແຍກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງຕົນ ແລະ

ຂະບວນການນັ້ນເປັນຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງການກ່ຮ່າງຂັ້ນຂອງຮູບສັດຮ້າຍ.

ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບນີ້ເລີ່ມຕົ້ນກັບຄົວເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ

ເພາະການພິພາກສາຍ່ອມເລີ່ມຕົ້ນກັບຄົວເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີແລະ

ຫຼັງຈາກນັ້ນຝຽງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກນຳໃຫ້ປະເຊີນກັບຂະບວນການທົດສອບອັນດຽວກັນນັ້ນ. ບາງທີ

ລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນ ແລະ ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດໃນການກ່ຮ່າງຂັ້ນຂອງຮູບສັດຮ້າຍ

ຄືການທີ່ມັນເກີດຂຶ້ນສອງຄັ້ງ: ຄັ້ງທຳອິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ແລ້ວຈຶ່ງໃນສ່ວນອື່ນຂອງໂລກ.

ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ

ຮູບສັດຮ້າຍໃນໂລກແມ່ນການສຳແດງອອກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງຮູບສັດຮ້າຍ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ

ການເປັນແບບຢ່າງໃດໆຂອງຮູບສັດຮ້າຍທີ່ມາກ່ອນຮູບສັດຮ້າຍໃນໂລກ

ກໍເປັນພຽງເງົາທີ່ເປັນແບບບອກເຖິງແກ່ນແທ້ທີ່ນັ້ນ.

ການພິພາກສາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

ວັນທີນັ້ນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໄວ້ກ່ອນໂດຍວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840,

ເມື່ອທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບໄດ້ລົງມາ ໂດຍມີໜັງສືນ້ອຍທີ່ບົດຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ.

ເມື່ອທູດສະຫວັນໃນບົດທີສິບໄດ້ລົງມາ ພຣະອົງໄດ້ປະກາດວ່າ

ເວລານັ້ນການພິພາກສາຂອງພວກໂປຣແຕສແຕນກຳລັງດຳເນີນຢູ່. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຈະພິພາກສາ

ພຣະອົງຈະຕົກເຕືອນລ່ວງໜ້າກ່ອນ, ແລະການຍື່ນຢູ່ນວິທີການຂອງ Miller ໃນການກຳນົດເວລາ

ໄດ້ເພີ່ມນ້ຳໜັກໃຫ້ແກ່ການຄຳນວນຂອງເຂົາກ່ຽວກັບການພິພາກສາແຫ່ງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ.

ການທົດສອບຂອງພວກໂປຣແຕສແຕນໄດ້ເລີ່ມດຳເນີນຢູ່ແລ້ວນັບແຕ່ວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ແລະພາຍໃນປີ

1844 ພວກໂປຣແຕສແຕນໄດ້ກ້າຍເປັນບຸດສາວຂອງໂຮມ. ຊ່ວງເວລາຈາກ 1840 ຫາ 1844

ເປັນແບບຢ່າງຂອງຊ່ວງເວລາຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນນີ້.

ສອງຊ່ວງເວລານັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນເຊັ່ນກັນ ຕັ້ງແຕ່ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະເຢຊູ

ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງ ຈົນເຖິງໄມ້ກ້າງແຂນ. ສາມຊ່ວງເວລານັ້ນທັງໝົດໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງ

ໜ້າໂດຍໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວປີທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ແກ່ໂລກກ່ອນນ້ຳຖ້ວມ ອັນນຳໄປສູ່ນ້ຳຖ້ວມ.

ຍ່ອມມືຂ້າວສານແຫ່ງການເຕືອນຢູ່ສະເໝີທີ່ບຶງຊື່ເຖິງການພິພາກສາຂອງປະຫວັດສາດສະເພາະນັ້ນ.

ມີປະຫວັດສາດອັນສັກສິດທີ່ກ່ຽວເຖິງຊ່ວງເວລາສະເພາະນີ້ເຊັ່ນກັນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ໃນອາໄດ້ປະກາດເທດສະໜາເປັນເວລາໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວປີ, ແລ້ວການພິພາກສາແຫ່ງນ້ຳຖ້ວມກໍໄດ້ມາເຖິງ.

ພຣະຄຣິດໄດ້ປະກາດເທດສະໜາເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ,

ແລ້ວການພິພາກສາແຫ່ງໄມ້ກ້າງແຂນກໍໄດ້ມາເຖິງ. ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງການເຕືອນຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາໄດ້ຮັບ

ບການປະທານລົດເດດໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດຮັບບັບຕີສະມາ,

ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູກໍຖືກນຳໄປສູ່ຖິ່ນທຸລະກິດດາວເປັນເວລາສິບວັນ. ສິບວັນນັ້ນ,

ແລະການທົດສອບສາມປະການຕໍ່ມາໃນຕອນທ້າຍຂອງສິບວັນ,

ສອນວ່າເມື່ອຂໍ້ຄວາມໄດ້ຮັບການປະທານລົດເດດແລ້ວ,
ດັ່ງທີ່ຖືກຊີ້ບອກໂດຍການລົງມາຂອງສັນຍະລັກອັນບໍລິສຸດ,
ເຊັ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ,
ແລະການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນທັງສອງໃນພຣະນິມົດ ບົດ 10 ແລະ
18—ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບກຳລັງດຳເນີນຢູ່, ເມື່ອສັນຍະລັກອັນມາຈາກພຣະເຈົ້າລົງມາ,
ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ຖືກປະກາດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໃນເວລານັ້ນເປັນເປົ້າໝາຍແຫ່ງການພິພາກສາ
ຍ່ອມໄດ້ຮັບການປະທານລົດເດດ,
ແລະກຸ່ມສະເພາະທີ່ກຳລັງຖືກພິພາກສານັ້ນກໍ່ເຂົ້າສູ່ໄລຍະເວລາອັນຈຳເພາະເຈາະຈົງ
ຊຶ່ງຈະສິ້ນສຸດລົງກໍ່ເມື່ອເວລາແຫ່ງການກວດລອງຂອງພວກເຂົາບົດລົງ.

ເສັ້ນທາງຂອງພຣະເຢຊູຊີໃຫ້ເຫັນການເປັນພະຍານສອງຊ່ວງເວລາ.
ຊ່ວງທຳອິດແມ່ນການເປັນພະຍານດ້ວຍພຣະອົງເອງເປັນເວລາໜຶ່ງຟັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ, ແລ້ວຕໍ່ມາແມ່ນ
ການເປັນພະຍານຂອງພຣະອົງໃນທຳມະກາງການປະທັບຢູ່ຂອງສາວົກຂອງພຣະອົງອີກໜຶ່ງຟັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບ
ວັນ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ສະເຕຟາໂນຖືກຂວ້າງຫົນຈົນຕາຍ.

“ແລ້ວ ທູດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ທ່ານຈະຢືນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍໃນໜັງສືອາທິດ [ເຈດີປີ].’
ໃນຊ່ວງເຈດີປີຫຼັງຈາກພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້ເຂົ້າສູ່ພາລະກົດຂອງພຣະອົງ,
ຂ່າວປະເສີດຈະຕ້ອງຖືກປະກາດໂດຍພິເສດແກ່ພວກຍິວ; ເປັນເວລາສາມປີເຄິ່ງໂດຍພຣະຄຣິດເອງ;
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນໂດຍພວກອັກຄະສາວົກ. ‘ໃນກາງອາທິດນັ້ນ
ທ່ານຈະເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາແລະເຄື່ອງຖວາຍຢຸດລົງ.’ Daniel 9:27. ໃນລະດູບານໄມບີ A. D. 31, ພຣະຄຣິດ
ຜູ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາອັນແທ້ຈິງ ໄດ້ຖືກຖວາຍທຶນອາຣີ.
ແລ້ວຜູ້ມ່ານໃນພຣະວິຫານກໍ່ໄດ້ຂາດອອກເປັນສອງສ່ວນ,
ສະແດງວ່າຄວາມສັກສິດແລະຄວາມໝາຍສຳຄັນຂອງພິທີການຖວາຍບູຊາໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ.
ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວທີ່ເຄື່ອງບູຊາແລະເຄື່ອງຖວາຍຜ່າຍໂລກຈະຕ້ອງຢຸດລົງ.”

“ໜັງສືອາທິດ—ເຈດີປີ—ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນ ຄ.ສ. 34. ແລ້ວໂດຍການຂວ້າງຫົນໃສ່ສະເຕຟາໂນ
ຊາວຍິວໄດ້ປະທັບຕາການປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດຂອງພວກເຂົາໃນທຸລະມະດາ;
ພວກສາວົກທີ່ຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປໂດຍການຂົ່ມເຫັງອັນເນື່ອງມາຈາກການຂົ່ມເຫັງ “ໄດ້ໄປທົບທຸກແຫ່ງ
ປະກາດພຣະວັດຈະນະ” (ກົດຈະການ 8:4); ແລະໃນບໍລິເວນຕໍ່ມາ ຊາວນູ ຜູ້ຂົ່ມເຫັງ ໄດ້ກັບໃຈ
ແລະກາຍເປັນໄປໄລ ອັກຄະສາວົກແຫ່ງຄົນຕ່າງຊາດ.” The Desire of Ages, 233.

ແນວສາຍຂອງໃນອາ, ພຣະຄຣິດ, ພວກມົນເລີຣາຍ ແລະ ໜັງແສນສະຫມັດສະຫມັດ
ລ້ວນແຕ່ເປັນພະຍານເຖິງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ
ທີ່ກຸ່ມຜູ້ຟັງເປົ້າໝາຍສະເພາະຖືກທົດສອບໂດຍຂ່າວສານແຫ່ງການເຕືອນ.
ການປະທານລົດອຳນາດແກ່ຂ່າວສານນັ້ນບົ່ງຊີ້ເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບ
ຊຶ່ງຕໍ່ມາສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການປົດໂອກາດແຫ່ງການທົດລອງຂອງກຸ່ມຜູ້ຟັງເປົ້າໝາຍນັ້ນ.
ໃນແນວສາຍຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຢຊູ ມີການລະບຸໄລຍະເວລາແຫ່ງການເປັນພະຍານສອງໄລຍະ.
ການເປັນພະຍານສອງໄລຍະນັ້ນເປັນແບບຢ່າງຂອງຂ່າວສານເຕືອນສອງປະການ
ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍທູດສະຫວັນຜູ້ໜັງສືລົງມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ອັນເປັນການເຮັດໃຫ້ພຣະນິມົດ
18:1–3 ສຳເລັດສົມບູນ, ແລະ ຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍ່ມີສິ່ງທີ່ສ້ອງຕາມມາ ຄືຂໍ້ທີ່ສື່ ແລະ ຕ່າງໄປຂອງບົດທີ່ສິບແປດ.

“ດັ່ງນັ້ນ ໃນພຣະກົດທຳຍສຸດເພື່ອການເຕືອນໂລກນັ້ນ ມີຄຳເອີ້ນສອງປະການທີ່ເຈົ້າຊັດ
ຖືກປະກາດແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ. ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສ້ອງແມ່ນ, ‘ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ,
ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ,
ເພາະນາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງດົມແຫຼ້ງແຫຼ້ງພະພິໄລດເນື່ອງຈາກການຫຼົ້ມຊຸ້ຂອງນາງ.’

ແລະໃນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ ມີສຽງໜຶ່ງໄດ້ຍິນມາຈາກສະຫວັນວ່າ,
'ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອົາ.'” Review and Herald, December 6, 1892.

ໄລຍະທຳອິດແມ່ນການພິພາກສາທິດລົມຕົ້ນກັບຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຕໍ່ມາ
ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດທຳອິດມາໃນໄວງນີ້ມາເຖິງ,
ໄລຍະທີສອງຂອງການພິພາກສາກໍ່ເລີ່ມຂຶ້ນພ້ອມກັບຄຳເຕືອນໃຫ້ອອກຈາກບາບໂລນ.
ເສັ້ນເວລາຂອງພຣະຄຣິດຕັ້ງແຕ່ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງໄມ້ກ້າງແຂນ
ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ, ແລະໄລຍະ
ຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດຈົນເຖິງຈຸດທິທຸກປະເທດຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍອມຮັບວັນອາທິດເປັນວັນນະມັດ
ສະການສາກົນ ແມ່ນໄລຍະທີ່ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຊາດສຸດທ້າຍຍອມຈຳນົນ.

ໄລຍະເວລານີ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ
ແລະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຊາດສຸດທ້າຍກຳນົດຕໍ່ອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາ.
ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະທີສອງເປັນເຄື່ອງໝາຍວ່າໄລຍະທຳອິດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ,
ແລະທັງສອງໄລຍະຕ່າງກັນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ໄດ້ຖືກຕົວຢ່າງໄວ້ກ່ອນແລ້ວໃນຄຳພະຍານຂອງໂຣມ.
ກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນປີ 321 ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍອາໄສອຳນາດຂອງໂຣມນອກຮີດ.
ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາໂດຍອາສັຍອຳນາດຂອງສາສນາຈັກສັນຕະປາບາ ຖືກແທນດ້ວຍປີ 538.
ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາຄື 321,
ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຖືກບັງຄັບໃຊ້ເໝືອນຊາດສຸດທ້າຍຄື 538.
ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນ
ຊຶ່ງຕໍ່ມາຖືກປະກາດໂດຍທຸງສັນຍາລັກທິປະກອບຂຶ້ນຈາກພວກຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ຂອງອິສະຣາເອນ.

ໝາຍຫຼັກແຫ່ງນັ້ນແມ່ນປີ 321, ແລະມັນໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງທຸກປະ
ຊາຊາດໃນເລື່ອງຄຳຖາມວັນອາທິດ. ຊ່ວງເວລານັ້ນສິ້ນສຸດລົງເມື່ອປະຊາຊາດສຸດທ້າຍກຳນົດບັບຕີໂຣມ,
ແລະເຫດການນັ້ນໄດ້ຖືກພິມແບບໄວ້ໂດຍໝາຍຫຼັກແຫ່ງປີ 538. ຊ່ວງເວລາຈາກ 321 ຈົນເຖິງ 538
ໄດ້ຖືກພິມແບບໄວ້ໂດຍຊ່ວງເວລາຈາກໄມ້ກ້າງແຂນຈົນເຖິງການເອົາຫີນຂວ້າງສະເຕຟາໂນ.
ໃນຂະນະທີ່ສະເຕຟາໂນກຳລັງຖືກເອົາຫີນຂວ້າງນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຫັນພຣະຄຣິດຊົງຢືນຢູ່ໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ, ອັນ
ເປັນພາບພິມແບບຂອງເວລາເມື່ອມີຄຳເອນຍິນຂຶ້ນໃນຕອນສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາສຳລັບມະນຸດ.

ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການມາເຖິງຂອງຄຳເຕືອນໃນສາມຂໍ້ທຳອິດຂອງບົດທິສິບແບດ,
ແລະເຫດການນັ້ນໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໂດຍຄຳພະຍາກອນທິສາດສະດານີ Ellen White ໄດ້ກ່າວໄວ້, ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ກ່າວວ່າ
ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນ New York ຖືກໂຄ່ນລົງໂດຍການສຳຜັດຈາກພຣະເຈົ້າ,
ສາມຂັ້ນນັ້ນຈະສຳເລັດຜົນ. ມັນຍັງໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໂດຍ Patriot Act ອີກດ້ວຍ,
ຊຶ່ງເປັນໝາຍສຳຄັນສຳລັບຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເຫັນ; ນັ້ນຄື
ຫຼັກການແຫ່ງກົດໝາຍອ້າງກົດທຶຖືວ່າບຸກຄົນເປັນຜູ້ບໍ່ລົງສຸດຈົນກວ່າຈະພິສູດໄດ້ວ່າມີຄວາມຜິດ
ໄດ້ຖືກປັດຖົມໄປເພື່ອຮັບເອົາກົດໝາຍໂຣມັນ ຊຶ່ງຖືວ່າບຸກຄົນມີຄວາມຜິດ ຈົນກວ່າຈະພິສູດໄດ້ວ່າບໍ່ລົງສຸດ.

ກົດໝາຍ Patriot Act
ໄດ້ໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາສຳລັບອາດວັນຕົດວັນທີ່ຈັດແຫ່ງລາໂອດີເກຍ.
ໄລຍະເວລານັ້ນສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ.
ອາດວັນຕົດວັນທີ່ຈັດແຫ່ງລາໂອດີເກຍເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ຜ່ານພົ້ນໄລຍະແຫ່ງການຮ້ອນຮອຍນັ້ນໄດ້ຢ່າງສຳເລັດ
ຈາກນັ້ນຈະປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນໃນຂໍ້ທີ 4 ຂອງບົດທີ 18,
ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງພ້ອມກັບຊາດສຸດທ້າຍທີ່ກຳນົດບັບຕີໂຣມ.
ໄລຍະເວລານັ້ນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ

ແລະສັນສຸດວົງດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດສຸດທ້າຍ.

ຖ້າພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ມີຮູບຂອງສັດຮ້າຍສອງຮູບ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກລະບຸຢືນຢັນໂດຍພະຍານຫຼາຍກວ່າສອງບາກ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບພາລະກົດທຶກເປັນຕົວແທນໂດຍຂໍພະຄຳພີສາມຂໍ້ທຳອິດໃນພຣະນິມົດບົດທີ 18 ທີ່ລົງມາໃນປີ 2001, ແລະພາລະກົດທີ່ລົງມາໃນຂໍ້ທີ 4 ຂອງບົດທີ 18.

ເມື່ອພວກເຮົານຳໃຊ້ການລະບຸໂດຍກົງຂອງຊີວິດໄວທ໌ ກ່ຽວກັບການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດໃນປີ 1888, ແລະການທີ່ນຳໄດ້ວາງທູດສະຫວັນອົງດຽວກັນນັ້ນໄວ້ໃນການກ່າວເຖິງອະນາຄົດ, ພວກເຮົາພົບວ່າ ປີ 1888 ເປັນແບບຢ່າງຂອງປີ 2001. ທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດ, ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງໄສວ່າງວາບດ້ວຍພຣະສິຣິຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ລົງມາໃນການປະຊຸມທີ່ມີນັ້ນໄດ້ເຮັດໃນປີ 1888, ແລະໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນອີກເທື່ອເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນນິວຢອກພັງທະລາຍລົງ.

ໄລຍະເວລາຈາກການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດຈົນເຖິງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະ ໄລຍະເວລາຈາກວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະ ໄລຍະເວລາ 120 ປີຂອງໂນອາ ລ້ວນເປັນພະຍານສາມປະການຕາມໄລຍະເວລາແຫ່ງການພິພາກສາ. ປີ 1888 ເປັນພະຍານເຖິງການສະແດງອອກແຫ່ງການກະບົດທຶກບັນທຶກໄວ້ໃນການປະຊຸມທີ່ Minneapolis, ແລະ ໂນອາຊີໃຫ້ເຫັນການຖອນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດອອກຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ້າວສານ. ການກະບົດຂອງຊາວກອນນ້ຳຖ້ວມ ພ້ອມທັງການກະບົດຂອງຜູ້ນຳຄຣິດຕະຈັກໃນປີ 1888 ຕ່າງກ່ຽວກັບສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດຂອງໂຄຣາ, ດາທານ ແລະ ອາບຣາມ ໃນປະຫວັດຂອງໄມເຊ, ຊຶ່ງທູດສະຫວັນໄດ້ບອກແກ່ຊີວິດໄວທ໌ ວ່າ ກຳລັງຖືກເຮັດຊ້ຳອີກຢູ່ທີ່ Minneapolis.

ນັບແຕ່ກົດໝາຍ Patriot Act ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ ເປັນໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບສຳລັບລາໂອດໄຊຍນ ເຊັ່ນເວັນທ໌-ເດ ແອັດເວນຕິດ. ການກະບົດຕ່ຳຂ້າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນ ຊຶ່ງປະກາດການພິພາກສາຂອງພວກເຮົາ ບົ່ງຊີວິດການຖອນອອກໄປຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງເປັນການເທລົງມາແຫ່ງຄວາມຫລອກລວງອັນແຮງກ້າເທິງພວກຍິງພິມມະຈັນໂງ່ຈ້າຊົ່ວຮ້າຍໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ. ຈຸດສຸມຂອງການກະບົດນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ຂ້າວສານຜູ້ຖືກເລືອກ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Noah, Moses, Elders Jones ແລະ Waggoner, ແລະແມ່ນອນ Sister White. ການກະບົດຕ່ຳຂ້າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນ ແລະຕ່ຳຜູ້ຂ້າວສານໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ມີພື້ນຖານຢູ່ເທິງ "ນ້ຳມັນ" ໃນປະຫວັດສາດຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພິມມະຈັນສິບຄົນ.

ບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຂ້າວສານແຫ່ງການເຕືອນນັ້ນ ກໍ່ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະພວກເຂົາມີ "ນ້ຳມັນ," ຊຶ່ງກໍ່ຄືຂ້າວສານແຫ່ງການເຕືອນນັ້ນເອງ. ສະນັ້ນ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄົນສອງຈຳພວກນີ້ ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳໃຊ້ກົດເກນແຫ່ງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງຖືກຮັບເອົາໂດຍບັນດາຜູ້ໃນຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ ອັນໄດ້ຖືກສະແດງເປັນກົດແຫ່ງການຕີຄວາມຂອງ Miller, ແລະອີກທັງກົດເກນແຫ່ງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກຮັບເອົາໂດຍຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

ດັ່ງນັ້ນ ການທົດສອບທີ່ຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນ "ການກ່າວຂອງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ" ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເປັນການທົດສອບທີ່ກ່ຽວພັນກັບວິທີທີ່ຮູບຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນຖືກກະຂຶ້ນໃນພຣະວະຈະນະພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນັບແຕ່ກົດໝາຍ Patriot Act ໃນປີ 2001, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍຮ່າງກົດໝາຍ Blair Bill ໃນປີ 1888, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍຄຳປະກາດເອກະລາດ ໃນປີ 1776, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍພິທີບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ທັງໝົດນີ້ວ່າສະໜັບສະໜູນຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ຂະບວນການທົດສອບໃນການພິພາກສາເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຂ່າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນທີ່ໄດ້ຮັບການປະທານອຳນາດ ແລະຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຮັບເອົາຈາກມືຂອງທູດສະຫວັນ ແລ້ວຈຶ່ງກົນເຂົ້າໄປ.

ການສອນແບບພະຍາກອນທີ່ລະບຸສະຫະລັດອາເມຣິກາວ່າເປັນ "ພວກບຸນຂອງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ" ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນໃນຫຼາຍປະເດັນຕາມຕັກກະຂອງເຂົາ, ແລະປະເດັນເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ມັກເປັນຂໍ້ພິພິດທີ່ສຸດ ສຳລັບການສ້າງຕັ້ງອົງປະກອບຕ່າງໆ ຂອງການກຽບຂຶ້ນຂອງຮູບສັດຮ້າຍ. ວິທີໜຶ່ງໃນການສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງວ່າການທົດສອບນີ້ມີລັກສະນະເປັນພະຍາກອນ ແມ່ນການນຳໃຊ້ກົດພື້ນຖານຂອງຄຳພະຍາກອນ ເພື່ອສະແດງຄວາມຈິງປະການໜຶ່ງ ຊຶ່ງຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ກ່ຽວກັບຄວາມຍອມຮັບໂຣມວ່າເປັນສັນຍະລັກທີ່ "ພວກບຸນຂອງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ" ເປັນຕົວແທນ.

ອະນຸຍາດຖືກນຳມາຈາກຫ້າວສິ້ນປະຫວັດສາດພາຍໃນຂະບວນການ Adventism, ໃນທີ່ນັ້ນໄດ້ເກີດການໂຕ້ແຍ້ງກ່ຽວກັບໂຣມໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກ. ບັນດາພວກເຮົາຢູ່ໃນປະຫວັດການໂຕ້ແຍ້ງສຸດທ້າຍ, ຫຼືເປັນລຳດັບທີ່ກົດໃນບັນດາປະຫວັດເຫຼົ່ານີ້, ແລະການໂຕ້ແຍ້ງໃນຂະນະນີ້ກໍ່ເຫມືອນກັນທຸກປະການກັບການໂຕ້ແຍ້ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນແຜນພາບ 1843.

ເປັນການງ່າຍທີ່ຈະເຫັນຄວາມຈິງທີ່ຖ້າທ່ານນຳໃຊ້ກົດເກນຄຳພະຍາກອນຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ກົດເກນຄຳພະຍາກອນປະການໜຶ່ງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງນຳໃຊ້ຄື ສັນຍາລັກຕ່າງໆ ມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຢ່າງ, ແລະຄວາມໝາຍທີ່ມີນັ້ນໃຊ້ຢູ່ໃນຂໍ້ຄວາມໃດໜຶ່ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກກຳນົດໂດຍຂໍ້ຄວາມນັ້ນເອງ. ກະສັດອິສະໂຣອນ ອັນຕີໂອຄັດ III ມາກນັສ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສົງຄາມໃນຂໍ້ທີ່ສືບຂອງບົດທີ່ສືບເອັດແຫ່ງພຣະທຳດານເຮືອນສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ແລະທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຍຸດທະການທີ່ຮ້າເພຍໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດແລະສືບສອງສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ແລະທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຍຸດທະການທີ່ພານຽມໃນຂໍ້ທີ່ສືບຫ້າສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ຂໍ້ຂັດແຍ້ງຂອງພວກມົນເລຣີາຍທ໌ ທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນແຜນພາບປີ 1843 ຄື ທັດສະນະໂປຣແຕສແຕນອັນຜິດ ໄດ້ລະບຸວ່າ "ພວກໂຈນບຸນ" ແມ່ນ ອັນຕີໂອຄັດ ເອເຟຳເນສ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ຍັງຄົງຍຶດຖືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ "ພວກໂຈນບຸນ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຣມ.

ຂໍ້ທີ່ສືບເຖິງຂໍ້ທີ່ສືບຫ້າ ໄດ້ສຳເລັດເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປະຫວັດສາດຂອງ Antiochus III Magnus, ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ການຊ້ຳຮອຍທາງປະຫວັດສາດຕ່າງໆຂອງຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເປັນພະຍານສອງປາກຕ່າງການສຳເລັດຂອງຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເພາະບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງໄດ້ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍໂດຍກົງຫຼາຍກວ່າຍຸກທຳອິດເຂົ້າດຳລົງຊີວິດຢູ່,

ຄຽງຄູ່ກັບຫຼັກເກນທີ່ໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ນັ້ນ ກ່ຽວກັບວ່າພະຍານຄຳພະຍາກອນຂອງຜູ້ພະຍາກອນຄວນຖືກນຳໄປປະຍຸກຕາໃຊ້ບ່ອນໃດ, ພວກເຮົາຍັງມີຊີວິດສະເຕີໄວທ໌ ຜູ້ທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໂດຍກົງວ່າ "ປະຫວັດສາດຫຼາຍສ່ວນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນນີ້ [ດານເຮືອນ ບົດທີ 11] ຈະຖືກທຳຊ້ຳອີກ." ອັນຕີໂອຄັດ III ມາກນັສ ເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະລັດ ໃນຖານະກອງທັບຕົວແທນຂອງໂຣມສັນຕະປາບາ. ພວກໂປຣແຕສຕັງໄດ້ຕັ້ງຖະຍະວ່າ ພວກບຸນສະດົມນັ້ນໄດ້ເປັນຕົວແບບຂອງອັນຕີໂອຄັດສອກຜູ້ໜຶ່ງ,

ໃນຂະນະທີ່ພວກມັນເລີ່ມຕົ້ນຮູ້ວ່າມັນແມ່ນໂຮມ. ໃນບັດຈຸບັນ ຝ່າຍໜຶ່ງລະບຸວ່າສະຫະລັດເປັນພວກບຸນສະດົມ, ແລະອີກຝ່າຍໜຶ່ງຍຶດຖືຄວາມຈິງພື້ນຖານ.

ຖ້າກົດເກນທີ່ກຳນົດວ່າ ສັນຍະລັກມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຢ່າງ, ແລະຄວາມໝາຍນັ້ນຕ້ອງອີງຕາມບໍລິບົດທີ່ມັນຖືກນຳໃຊ້, ດັ່ງນັ້ນ ການລະບຸວ່າສະຫະລັດແມ່ນພວກບຸນສະດົມ ກໍ່ຂະໜານຄູ່ກັນກັບການລະບຸຂອງພວກໂບຣເຕສຕັ້ງວ່າ Antiochus ແມ່ນພວກບຸນສະດົມ, ແຕ່ບັດນີ້ Antiochus ເປັນສັນຍະລັກຂອງສະຫະລັດໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ບໍລິບົດຂອງຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ກຳລັງກ່າວໂດຍກົງເຖິງຄຳຖາມວ່າ ອຳນາດໃດຍົກຕົນຂຶ້ນເພື່ອສະຖາປະນານິດົມນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ການເນັ້ນໜັກໃສ່ຂໍ້ເທັດຈິງຈຶ່ງເປັນສິ່ງຊອບທຳ. ມັນເປັນສິ່ງຊອບທຳໂດຍອາໄສເພະຍານຫຼາຍປະການ, ເພາະບັນດາແນວສາຍທາງປະຫວັດສາດອື່ນໆຂອງຂໍ້ເທັດຈິງກ່ຽວກັບໂຮມໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກ ລ້ວນຊັບຊ້ອນກັບຂໍ້ເທັດຈິງອື່ນໆກັນນີ້. ຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນຄື ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍທີ່ຜິດໃນບັນຫານີ້ ຍ່ອມລະບຸສະຫະລັດໄວ້ໃນບ່ອນຂອງໂຮມຢ່າງບໍ່ຜິດແນ່. ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ເຕັມໃຈຍອມຮັບວ່າສັນຍະລັກສາມາດມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງປະການ, ຫຼືຖ້າທ່ານເຊື່ອວ່າມັນເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ແຕ່ຍັງບໍ່ຊຳນານພຽງພໍທີ່ຈະມີຄວາມເຊື່ອຖືຢ່າງເຕັມປຽມໃນຫຼັກເກນນັ້ນ, ແລ້ວກໍ່ຈະເປັນເກຣັບບໍ່ອາດເປັນໄປໄດ້ເລີຍສຳລັບທ່ານ ທີ່ຈະຕິດຕາມຕາມເຫດຜົນທີ່ກຳລັງຈະຖືກນຳມາໃຊ້ໃນຂະນະນີ້.

ອຳນາດທຸກຢ່າງທີ່ມີເຂົ້າສອງອັນເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະລັດໃນວັນທ້າຍ. ຜູ້ຮຽກແມ່ນອຳນາດສອງປະການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໃຊ້ໂດມ ແລະ ເອຢິບ. ອົງສາລາມກໍ່ເປັນແບບຢ່າງຂອງສະຫະລັດເຊັ່ນດຽວກັນ, ເພາະສະຫະລັດແມ່ນຜູ້ເພະຍາກອນບອມໃນຄວາມສຳພັນກັບອຳນາດສັນຕະປາປາຜູ້ຊົງເປັນເຢເຊເບນ. ສະຫະລັດແມ່ນຊາໂລເມ ທີ່ຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຮໂຣເດຍ. ບາລາອາມກໍ່ເປັນສັນຍາລັກຂອງຜູ້ເພະຍາກອນບອມເຊັ່ນກັນ, ແມ່ນແຕ່ເລື່ອງຂອງລາວມີຄວາມຊັບຊ້ອນຫຼາຍກວ່າການເປັນພຽງຜູ້ເພະຍາກອນບອມເທົ່ານັ້ນ.

ຄຳເພະຍາກອນຂອງບາລາອາມ ຊົງໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ອ້ອຍພອນອົດສະຣາເອນສາມຄັ້ງ ມີຄວາມເກືອງພັນກັບອົດສະລາມໃນຫຼາຍລັກສະນະ. ລາເປັນສັນຍາລັກຂອງອົດສະລາມ, ແລະທ່ານບໍ່ອາດແຍກລາທິເວົ້າໄດ້ອອກຈາກເລື່ອງຂອງບາລາອາມໄດ້. ພວກນັກບັນຍາຈາກທົດຕາເວັນອອກ ຜູ້ທີ່ມີນາມະມັດສະການພຣະເຢຊູໃນຍາມຍັງຊົງເປັນພຣະກຸມານ ໄດ້ຮັບການນຳພາໂດຍຄຳເພະຍາກອນຂອງບາລາອາມ. ອົດສະລາມໃນບັນດາຄວາມວິບັດສາມປະການໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 9 ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ເພະຍາກອນເທັດ ມຽນຳມັດ.

ຖ້າທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າສັນຍະລັກມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງປະການ ແລ້ວທ່ານຍ່ອມຈະເຂົ້າໃຈເຊັ່ນກັນຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສວ່າ ຄວາມຈິງຫຼາຍປະການນັ້ນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ ຈົນຖືກນຳສະເໜີໂດຍສັນຍະລັກຫຼາກຫຼາຍຊະນິດ. ສັນຍະລັກທີ່ສ້າງຕັ້ງນິມົດນັ້ນເປັນສັນຍະລັກຂອງໂຮມ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ໂຮມຈະເປັນຫົວຂໍ້ສຳຄັນຕະຫຼອດຄຳເພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ. ສັນຍະລັກອັນເປັນແບບຄວາສສິກ ແລະໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາຢ່າງໝັ້ນຄົງແລ້ວຂອງໂຮມ ຄື ກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອໃນ Daniel ບົດທີ 11. ກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອຜູ້ມາຮອດຈຸດຈົບຂອງຕົນໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍ ຄື ອຳນາດສັນຕະປາປາ, ຄຣິສຕະຈັກໂຮມັນ, ສັນຕະປາປາແຫ່ງໂຮມ, ມະນຸດແຫ່ງບາບ.

ໃນການໂຕ້ຖຽງຂອງ Uriah Smith, ໄດ້ມີການອ້າງວ່າ ກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອໃນຂໍ້ທີ່ສາມສົບໜັກແມ່ນປະເທດຝຣັ່ງ, ແລະ

ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນຂໍ້ທັສີບິບແມ່ນຕວກກີ. ທັງປະເທດຝຣັ່ງ ແລະ ຕວກກີ
ລ້ວນແຕ່ເປັນສັນຍະລັກຂອງສະຫະລັດໃນບໍລິບົດທິດຕາງກັນ, ແຕ່ກໍຄືກັນກັບພວກໂບຣແຕສຕັງ, ແລະ
ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນບົດຈຸບັນ, ໃນການໂຕ້ຖຽງຂອງ Smith ນັ້ນ ລາວໄດ້ບໍ່ຕິເສດຄວາມຈິງທີ່ວ່າ
ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອເປັນສັນຍະລັກຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່, ແລະໄດ້ອ້າງວ່າ
ສັນຍະລັກຂອງໂຣມນັ້ນຖືກສະແດງໂດຍສັນຍະລັກຂອງສະຫະລັດໃນຊາດຝຣັ່ງ, ແລະ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງວ່າ
ສັນຍະລັກຂອງໂຣມເປັນສັນຍະລັກຂອງສະຫະລັດດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໃນຊາດຕວກກີ.

ໃນບໍລິບົດຂະນະນີ້ສາມເສັ້ນຢູ່ດ້ວຍກັນ: ປະຫວັດຂອງມົນເລີໂຣດ, ປະຫວັດຂອງ Uriah Smith, ແລະ
ເວລານີ້ແລະທີ່ນີ້. ໃນແຕ່ລະຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຂໍ້ຂັດແຍ້ງກ່ຽວກັບສັນຍາລັກອັນໜຶ່ງຂອງໂຣມ,
ຊຶ່ງຖືກນຳໄປໃຊ້ຜິດໂດຍການເຂົ້າໃຈຜິດວ່າໂຣມເປັນສັນຍາລັກຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ແນວເສັ້ນແຫ່ງຂັດແຍ້ງເລື່ອງ "ສົງປະຈຳວັນ" ໃນພຣະຄຳພີດານີເອນ ທຳລົງການເນັ້ນຢ່າງດຽວກັນນີ້ວ່າ
ຄືການໂຕ້ແຍ້ງຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງກ່ຽວກັບສັນຍະລັກອັນໜຶ່ງຂອງໂຣມ,
ແມ່ນແຕ່ໃນປະຫວັດສາດນີ້ຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງອັນສຳຄັນບາງປະການ.

ຕາມຕົກກະຂອງແບບແຜນຄຳພະຍາກອນຂອງ Uriah Smith,
ຜູ້ຕັດຕາມຂອງລາວໄດ້ນຳໄພພິບັດທີ່ກົກໃນພຣະນິມົດບົດທິສີບິບຫຼັກໄປໃຊ້ຢ່າງຜິດພາດ.
ບັນຫາຫຼັກປະການໜຶ່ງໃນການນຳບົດທິສີບິບຫຼັກໄປໃຊ້ຂອງ Smith,
ນອກຈາກຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວທີ່ຈະນຳທຸກສິ່ງໄປໃຊ້ແບບຕົວອັກສອນ
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ທຸກສິ່ງຄວນຖືກນຳໄປໃຊ້ໃນທາງຝ່າຍວິນຍານ,
ກໍຄືຄວາມບໍ່ສາມາດຂອງລາວໃນການເຫັນໂຄງສ້າງຈຳເພາະຂອງສະຫະພັນສາມປະການຄື ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ
ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ.
ໂດຍການແທນຄວາມໝາຍອັນແທ້ຈິງຂອງສັນຍະລັກເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມໝາຍຕາມການຕີຄວາມສ່ວນຕົວ,
ຕົກກະຂອງ Smith ຈຶ່ງບົດກັນຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້ວ່າສະຫະພັນສາມປະການນັ້ນເກີດຂຶ້ນແນວໃດ, ແລະ
ວິທີທີ່ມັນເກີດຂຶ້ນນັ້ນແມ່ນ "ບົດທິດສອບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ໂດຍທີ່ຄວາມລອດນິລັນດອນຂອງພວກເຂົາຈະຖືກກຳນົດດ້ວຍສິ່ງນັ້ນ."

ການນຳໃຊ້ສັນຍາລັກຂອງໂຣມຢ່າງຜິດພາດ
ເປັນຄວາມພະຍາຍາມຂອງຊາຕານເພື່ອຂັດຂວາງມະນຸດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ
ບ່ຽງແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເຫັນໂຣມສະໄໝໃໝ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ເຫັນອີກດ້ວຍວ່າ
ໂຣມສະໄໝໃໝ່ນັ້ນຖືກກໍ່ຂຶ້ນຢ່າງໃດ. ຄວາມຈຳເປັນໃນການຮັບຮູ້ລັກສະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວເນື້ອ
ກັບການຮ່ວມຕົວເຂົ້າດ້ວຍກັນຂອງສະຫະປະຊາຊາດ, ອຳນາດສັນຕະປາປາ ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາ
ມີຜົນສະທ້ອນອັນເປັນນິລັນດອນ.

ໃນພຣະທຳດານີເອນ ມີບົດທິດສອບພິເສດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການຈຳແນກຄວາມສຳພັນ
ລະຫວ່າງອຳນາດທັງສາມນີ້, ແລະໃນພຣະທຳພຣະນິມົດ
ກໍມີບົດທິດສອບພິເສດອີກຢ່າງໜຶ່ງທີ່ເນັ້ນຈຸດດຽວກັນນີ້. "ການຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ" ໃນພຣະທຳດານີເອນ
ວິນລຽມ ມົນເລີໂດ້ເຂົ້າໃຈວ່າໝາຍເຖິງໂຣມນອກຮີດ ເມື່ອລາວໄດ້ສຶກສາ 2 ເທຊະໂລນກີ.
ມົນເລີໂດ້ເຂົ້າໃຈຈາກຄຳບັນຍາຍເຖິງຄວາມສຳພັນໃນຄຳພະຍາກອນລະຫວ່າງໂຣມນອກຮີດ
ແລະໂຣມສັນຕະປາປາໃນ 2 ເທຊະໂລນກີ ວ່າຄຳວ່າ "ການຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ"
ເປັນສັນຍະລັກຂອງໂຣມນອກຮີດ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບົາມານັ້ນ
ຈຶ່ງຈະໝາຍເຖິງໂຣມສັນຕະປາປາ.

ແຕ່ຈຸດທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເນັ້ນຢູ່ນັ້ນກໍຄືວ່າ ໃນພຣະທຳ ເທສະໂລນກີ ສະບັບທີສອງ
ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງໂຣມນອກຮີດກັບໂຣມສັນຕະປາປາໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນບໍລິບົດທີ່ສອນວ່າ ເມື່ອໃດ ຫຼື

ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມສໍາພັນຂອງອຳນາດທັງສອງນັ້ນ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມຫຼົງຜິດຢ່າງແຮງກ້າ ແລະ ຈະສູນເສຍໄປຊົ່ວນຳລົງດອນ.

ນີ້ແມ່ນຄໍາເຕືອນອັນດຽວກັນຂອງໄພພິບັດທິຫິກ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນມີແຕ່ມັງກອນ ຜູ້ຊຶ້ງໃນ Second Thessalonians ໝາຍເຖິງໂຮມນອກສາສະໜາ, ແລະສັດຮ້າຍ ຜູ້ຊຶ້ງໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນແມ່ນ “ມະນຸດແຫ່ງບາບ,” ແຕ່ໃນບົດທິສິບຫິກ ທ່ານຍັງພົບຜູ້ພະຍາກອນເທັດອີກດ້ວຍ. ຂໍ້ຄວາມນີ້ກໍາລັງເນັ້ນຢູ່ເຖິງຄວາມສໍາຄັນໃນການຮັບຮູ້ຄວາມສໍາພັນຂອງອຳນາດຕ່າງໆທີ່ປະກອບຂຶ້ນເປັນສະຫະພາບສາມສ່ວນຂອງໂຮມສະໄໝໃໝ່ ຊຶ່ງກໍ່ແມ່ນບາບໂລນສະໄໝໃໝ່ເຊັ່ນກັນ.

ຂໍ້ຂັດແຍ້ງເກືອບກັບ “the daily” ໄດ້ກ່າວເຖິງຂໍ້ຂັດແຍ້ງແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍອັນດຽວກັນນັ້ນແທ້, ແຕ່ມັນໄດ້ຂະຫຍາຍການບົ່ງຊີ້ຕົວຕົນຂອງຂໍ້ຂັດແຍ້ງນັ້ນ ໂດຍເພີ່ມຄວາມສໍາຄັນຂອງການເຂົ້າໃຈຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງອຳນາດທັງສາມທີ່ປະກອບເປັນ Modern Rome. ການປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນຄວາມຈິງນີ້ ກໍ່ເທົ່າກັບຮັບປະກັນວ່າລາງວັນຂອງທ່ານຈະເປັນຄວາມຫຼົງຜິດຢ່າງແຮງ.

ໃນການໂຕ້ຖຽງທີ່ກໍາລັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນບັດຈຸບັນນີ້ ຜູ້ທີ່ລະບຸວ່າສະຫະລັດແມ່ນພວກຜູ້ບັນສະດົມ ເບິ່ງເໝືອນວ່າບໍ່ອາດແມ່ນແຕ່ຈະຍອມຮັບເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ ເຫດໃດມັນຈຶ່ງສໍາຄັນທີ່ສະຫະລັດຖືກນຳສະເໜີຊື່ແລ້ວ ຊື່ອີກວ່າຢູ່ໃນສະພາບການຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ ຫາກບໍ່ແມ່ນເປັນອຳນາດສັນຕະປາບານັ້ນເອງ. ສໍານັກສາມັນພົ້ນຖານຍ່ອມຮັບຮູ້ວ່າ ອຳນາດຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມຄວາມສໍາພັນໃນການເມືອງ, ປະຫວັດສາດ, ການແຕ່ງງານ ແລະ ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ ຍ່ອມຖືກນັບວ່າເປັນສ່ວນຫົວ, ແລະ ສ່ວນຫົວນັ້ນແຫຼະແມ່ນສົງຄົມກິດຕິນຂຶ້ນເພື່ອສະຖາປະນານິມິດ ແລ້ວຈຶ່ງລົ້ມລົງ.

ເຫດຜົນທີ່ລະບຸວ່າສະຫະລັດເປັນພວກບັນຊີ ບໍ່ສາມາດນຳປະຫວັດສາດທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນ ແລະຕໍ່ມາໄດ້ສຳເລັດຕາມນັ້ນ ຈາກປີ 321 ຫາ 538 ມາປະຍຸກຕົວໃຊ້ໄດ້. ສັນຍາລັກຂອງສະຫະລັດຈະຕ້ອງຫຼຸດພົ້ນໄປກ່ອນ ກ່ອນທີ່ “ຄົນແຫ່ງບາບ” ຈະຖືກເປີດເຜີຍ. “ຄົນແຫ່ງບາບ” ຈະຖືກເປີດເຜີຍອີກຄັ້ງໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະກ່ອນທີ່ເຂົາຈະຖືກເປີດເຜີຍນັ້ນ ສະຫະລັດຈະຕ້ອງຫຼຸດພົ້ນໄປກ່ອນ.

ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາບໍ່ໄດ້ຊີ້ບົງວ່າສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນໂຮມສະໄໝໃໝ່, ແຕ່ຊີ້ບົງວ່າຄວາມພິນາດຂອງຊາດໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ແລະວ່າສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ຖືກຕັດຂາດອອກຈາກຄວາມຊອບທຳຢ່າງສົມບູນແລ້ວ. ໂຮມສະໄໝໃໝ່ທີ່ຖືກເປີດເຜີຍເມື່ອສະຫະລັດອາເມລິກາຫັນຫຼັງໄປໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄືອຳນາດສັນຕະປາບາ, ຜູ້ຊຶ້ງໃນເວລາແລະສະຖານທີ່ນັ້ນໄດ້ເອົາຊະນະພັນທະມົດຂອງນາງແລ້ວ, ຄືຜູ້ພະຍາກອນປອມ.

“ສົງຄົມຖືກຖວາຍເປັນປະຈຳ” ໃນພຣະທຳດານເືອນ ແລະ ຄວາມສໍາພັນຂອງມັນກັບຂ່າວສານຂອງ William Miller, ພ້ອມທັງຄວາມສໍາຄັນຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller ທີ່ໄດ້ມາຈາກ 2 Thessalonians ບົດທີ 2, ແລະ ຄຳເຕືອນໃຫ້ຮັກສາເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງທ່ານໄວ້ໃນໄພພິບັດຂັ້ນທິຫິກ, ລ້ວນຊຶ້ງອີກເຖິງອົງປະກອບຕ່າງໆຈາກການໂຕ້ແຍ້ງເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ກ່າວເຖິງບັນຫາໃນບັດຈຸບັນ.

ຄຳເຕືອນໃນ 2 ເທຊະໂລນກິ ບົດທີ 2 ສຳລັບວັນສຸດທ້າຍ ແມ່ນກ່ຽວກັບຄົນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ລະບຸວ່າສະຫະລັດເປັນສັນຍາລັກ, ແຕ່ປະຕິເສດທີ່ຈະຖືກນຳພາໂດຍແສງສະຫວ່າງທີ່ກ່າວເຖິງຄວາມສໍາພັນຂອງສະຫະລັດກັບໂຮມແຫ່ງສັນຕະປາບາ. ໃນການເຮັດເຊັ່ນນີ້ ພວກເຂົາຈະເຫັນຄວາມສໍາພັນບໍ່ພຽງແຕ່ລະຫວ່າງໂຮມແຫ່ງສັນຕະປາບາກັບສະຫະລັດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງລວມເຖິງສະຫະປະຊາຊາດ, ອຳນາດແຫ່ງມັງກອນໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 16 ອີກດ້ວຍ.

ເຊັ່ນດຽວກັບ Uriah Smith, A.G. Daniells ແລະ W.W. Prescott, ຜູ້ທີ່ Sister White
ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າບໍ່ສາມາດໃຊ້ເຫດຜົນຈາກສາເຫດໄປຫາຜົນໄດ້,
ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຖືກນຳພາໂດຍທິດທາງແຫ່ງພຣະທຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃນການຂະຫຍາຍອະທິບາຍຄວາມສຳພັນຂອງອຳນາດທັງສາມໃນວັນສຸດທ້າຍ ກໍເປັນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂໍ້ຕົກລົງທຳອິດ, ຂໍ້ຕົກລົງໃນປັດຈຸບັນ, ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຂອງ Uriah Smith,
ຂໍ້ຕົກລົງເກືອບກັບຄວາມສຳພັນຂອງອຳນາດທັງສາມ ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນ 2 ເທສະໂລນິກາ ແລະ
ໄພພິບັດທິກິດ ໄດ້ສະແດງການຕີຄວາມແບບສ່ວນຕົວອັນໜຶ່ງ ທີ່ຊີ້ໄປຫາສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ແຕ່ປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນລັກສະນະພະຍາກອນບາງປະການຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ
ອັນຈະເປີດເຜີຍແນວຄິດທີ່ຜິດພາດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອາດນຳພາພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ.

ຫຼັງຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ກໍໄດ້ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ້ງຂຶ້ນກ່ຽວກັບແມງໄມ້ສີຊີເນດໃນພຣະທຳໂຢເອນ.
ຄວາມຈິງກໍຄືແມງໄມ້ເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມເສື່ອມຖອຍທາງຈິດວິນຍານຢ່າງເປັນລຳດັບຂອງຄຣິດ
ຈັກແອັດເວນຕິສ໌ວັນທີ່ຈັດແຫ່ງເລີດໃຈ
ໂດຍການນຳເອົາເທວະວິທະຍາຂອງກາໂຕລິກແລະໂປຣເຕສຕັງຜູ້ກະບົດເຂົ້າມາ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ
ການນຳໃຊ້ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງແມງໄມ້ສີຊີເນດນັ້ນແມ່ນໂຮມ,
ແຕ່ການຕີຄວາມແບບສ່ວນຕົວໄດ້ອ້າງວ່າມັນແມ່ນອິດສະລາມ, ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງຜູ້ພະຍາກອນບອມ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ. ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ, ຂໍ້ຂັດແຍ້ງຕ່າງໆ
ຈາກປະຫວັດຂອງແອັດເວນ ທີ່ພວກເຮົາຫາກໍໄດ້ກ່າວເຖິງນັ້ນ ລ້ວນແຕ່ເວົ້າເຖິງຄວາມຈິງດຽວກັນ.

ຜ່ານທີ່ຜິດ ໂດຍອີງໃສ່ພະຍານສືບາກ ໄດ້ລະບຸວ່າພວກໂຈນຄີສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ແລະໂດຍອີງໃສ່ພະຍານສອງປາກ
ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜ່ານທີ່ຜິດທົມທົບຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາເປັນສັນຍາລັກນັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງພິຈາລະນາໃນວັນສຸດທ້າຍເພື່ອຈະຢູ່ໃນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫົວສິ້ນ
ບັດນັກລັງຢູ່ໃນການທົດສອບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.
ມັນບໍ່ແມ່ນການທົດສອບທີ່ສຳເລັດໂດຍພຽງແຕ່ລົງຄະແນນຂອງທ່ານໃຫ້ຜ່ານຫຼືຜ່ານນັ້ນ.
ມັນເປັນການທົດສອບທີ່ຈະສາມາດຜ່ານໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງແທ້ຈິງໄດ້
ກໍຕໍ່ເມື່ອກົດເກນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງແມ່ນຍຳ.
ເພື່ອໃຫ້ສົງໄສແຫ່ງເຜົາຢູດາບຸກປະຊາຊົນໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງໃຫ້ຮູ້ຄວາມຈິງວ່າ
ພວກເຂົາກຳລັງສຶກສາຢ່າງບໍ່ເລິກເຊິ່ງພຽງພໍ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຄຳສອນນອກລຸ້ນອອກທາງຖືກນຳເຂົ້າມາ.

ຄວາມຈິງທີ່ວ່າໄດ້ເກີດມີຄຳສອນນອກຮີດຂຶ້ນພາຍໃນຂະບວນການນີ້ ຊີ້ບອກວ່າ
ຄວາມສາມາດສ່ວນບຸກຄົນຂອງພວກເຮົາໃນເລື່ອງຫຼັກການຂອງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນ
ອ່ອນກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ. ໂຮມເປັນຜູ້ສ້າງນິມິດນັ້ນໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນ,
ແລະນິມິດແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍກໍຄືການລຸກຂຶ້ນແລະການລົ້ມລົງໃນບັນຍາຍຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ. "ກະສັດ"
ອົງນັ້ນ ກໍແມ່ນ "ຄົນແຫ່ງບາບ" ດ້ວຍ, ແລະ "ຄົນແຫ່ງບາບ" ກໍຄື "ຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມອະທຳ," ແລະ
"ຜູ້ຊົ່ວ" ນັ້ນ. ລາວແມ່ນບໍລະບົກຕໍ່ພຣະຄຣິດ, ລາວຖືກເປັນສັນຍາລັກໄວ້ໃນຖານະ
"ພວກບຸນສະດົມໃນຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ," ແລະລາວແມ່ນ "ຫົວ" ຂອງໂຮມສະໄໝໃໝ່.

"ຜູ້ທີ່ເກີດຄວາມສັບສົນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະວັດຈະນະ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນຄວາມໝາຍຂອງບໍລະບົກຕໍ່ພຣະຄຣິດ,
ຍ້ອມຈະຈັດຕົນເອງໄວ້ຢູ່ຜ່ານຂອງບໍລະບົກຕໍ່ພຣະຄຣິດແນ່ນອນ.
ບັດນີ້ບໍ່ແມ່ນເວລາສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະກົມກືນເຂົ້າກັບໂລກ. ດານເືອນກຳລັງຢືນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຕົນ
ແລະໃນບ່ອນຂອງຕົນ. ຄຳພະຍາກອນຂອງດານເືອນ ແລະຂອງໂຢຮັນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຂົ້າໃຈ.
ມັນອະທິບາຍກັນແລະກັນ. ມັນນຳສະເໜີຄວາມຈິງແກ່ໂລກ ຊຶ່ງທຸກຄົນຄວນເຂົ້າໃຈ.

ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເປັນພະຍານໃນໂລກ. ໂດຍການສຳເລັດຂອງມັນໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້, ມັນຈະອະທິບາຍຕົນເອງ.” Kress Collection, 105.